

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Су I – 7 15/26-2
21.04.2026. године
Београд

**ИЗЈАШЊЕЊЕ ВРХОВНОГ СУДА У ВЕЗИ СА СПОРНИМ ПИТАЊИМА СА
ЗАЈЕДНИЧКЕ СЕДНИЦЕ ПРЕДСТАВНИКА ГРАЂАНСКИХ ОДЕЉЕЊА
АПЕЛАЦИОНИХ СУДОВА И ПРИВРЕДНОГ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА ОДРЖАНЕ
28.11.2025. ГОДИНЕ У НОВОМ САДУ**

На седници Грађанског одељења Врховног суда одржаној 21.04.2026. године, разматрана су спорна питања са заједничке седнице представника Грађанских одељења апелационих судова и Привредног апелационог суда одржане у Новом Саду 28.11.2025. године.

1. Прво питање гласи:

„Да ли се предлогом за одређивање привремене мере у ситуацији када је у тужби или у току поступка постављена два тужбена захтева у односу примарног и евентуалног тужбеног захтева могуће тражити да се обезбеди само оно потраживање које је тражено евентуалним тужбеним захтевом“.

Сви апелациони судови и Привредни апелациони суд су изразили став да се привременом мером може захтевати само обезбеђење потраживања које је предмет евентуалног тужбеног захтева.

Врховни суд је једногласно прихватио закључак судова са изменом, тако што уместо речи „само“ треба ставити реч „и“, а иза речи „предмет“, треба да стоји реч „само“, тако да закључак гласи: **У процесној ситуацији постојања примарног и евентуалног тужбеног захтева, предлогом за одређивање привремене мере може се захтевати и обезбеђење потраживања које је предмет само евентуалног тужбеног захтева.**

2. Друго питање гласи:

„Да ли делимични успех тужиоца у спору може бити основ, и у којим случајевима, за досуђење трошкова парничног поступка туженом“.

Грађанско одељење Врховног суда одлучило је да се о овом питању седница неће изјашњавати.

3. Треће питање гласи:

„Да ли се приликом обрачуна додатка на плату за време проведено у радном односу минули рад дакле, запосленом у органу јединице локалне самоуправе признаје и време проведено у радном односу у јавном предузећу чији је оснивач та јединица локалне самоуправе.“

Грађанско одељење Врховног суда је донело одлуку да ће се о овом питању изјаснити, након реферата судије Иване Рађеновић.

4. Четврто питање гласи:

„У ком року застарева потраживање послодавца за враћање отпремнине у случају када је запосленом престао радни однос отказом уз исплату отпремнине, а потом решење о отказу уговора о раду буде поништено“

На седници Грађанског одељења Врховног прихваћен је став апелационих судова о трогодишњем року застарелости.

**ПРЕДСЕДНИК ГРАЂАНСКОГ ОДЕЉЕЊА
судија Бранислав Босиљковић**

